

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

P8_TA(2017)0099

Kobiety i ich rola na obszarach wiejskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie kobiet i ich roli na obszarach wiejskich (2016/2204(INI))

(2018/C 298/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając art. 21 oraz art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając pekińską platformę działania,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającą dyrektywę Rady 86/613/EWG ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.1979, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

- uwzględniając art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na obszarach wiejskich UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie roli kobiet w rolnictwie i na obszarach wiejskich ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorstw rodzinnych w Europie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Komitetu ONZ ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego z dnia 17 października 2016 r. w sprawie produkcji zwierzęcej i światowego bezpieczeństwa żywnościowego, zwłaszcza te spośród tych zaleceń, które dotyczą równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 października 2016 r. w sprawie ułatwiania tworzenia miejsc pracy na obszarach wiejskich za pośrednictwem wspólnej polityki rolnej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając wspólne obrady Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0058/2017),

Wielofunkcyjność ról kobiet na obszarach wiejskich

- A. mając na uwadze, że sytuacja społeczno-gospodarcza i warunki życia uległy w ostatnich dekadach istotnej zmianie i że istnieją znaczne różnice pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskim, a także w samych państwach członkowskich;
- B. mając na uwadze, że kobiety wnoszą znaczący wkład w gospodarkę wiejską oraz mając na uwadze, że środki dywersyfikacji i koncepcja wielofunkcyjności jako niezbędna podstawa zrównoważonych strategii rozwoju, choć jeszcze nie wszędzie są w pełni wykorzystywane, otwierają przed kobietami nowe możliwości dzięki innowacji i tworzeniu nowych koncepcji pozwalających nadać nową dynamikę sektorowi rolnemu;
- C. mając na uwadze, że kobiety bardzo często promują rozwijanie dodatkowej działalności w ramach gospodarstwa rolnego lub poza nim, która wykracza poza zakres produkcji rolnej i pozwala wnieść prawdziwą wartość dodaną w działalność prowadzoną na obszarach wiejskich;
- D. mając na uwadze, że kobiety zamieszkujące obszary wiejskie nie stanowią jednorodnej grupy, ponieważ ich sytuacja, zajęcie, wkład w życie społeczeństwa i wreszcie ich potrzeby i interesy znacznie się różnią w zależności od państwa członkowskiego oraz w obrębie państw członkowskich;
- E. mając na uwadze, że kobiety aktywnie angażują się w działalność rolniczą, przedsiębiorczość i turystykę oraz odgrywają istotną rolę w podtrzymywaniu tradycji kulturowych na obszarach wiejskich, co może przyczynić się do tworzenia lub wzmacniania regionalnej tożsamości;

⁽¹⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 13.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0264.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0290.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0427.

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

- F. mając na uwadze, że równość mężczyzn i kobiet jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, a propagowanie tej zasady jest jednym z jej zasadniczych celów; mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest podstawową wartością UE, uznaną w traktatach i Karcie praw podstawowych, a UE podjęła się szczególnego zadania polegającego na włączeniu tego zagadnienia do wszystkich działań; mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci jest ważnym narzędziem służącym włączaniu tej zasady do środków, działań i strategii politycznych UE mających na celu upowszechnianie równości kobiet i mężczyzn oraz zwalczanie dyskryminacji w celu zwiększenia aktywnego udziału kobiet w rynku pracy oraz działalności gospodarczej i społecznej; mając na uwadze, że narzędzie to ma zastosowanie również do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w tym do EFRROW;
- G. mając na uwadze, że rodzinne gospodarstwa rolne to najpowszechniejszy model prowadzenia działalności rolniczej w UE-28, w której 76,5 % pracy wykonywana jest przez właściciela gospodarstwa lub członków jego rodziny ⁽¹⁾ i z tego względu należy je wspierać i chronić; mając na uwadze, że rodzinne gospodarstwa rolne przyczyniają się do wspierania solidarności międzypokoleniowej, a także odpowiedzialności społecznej i środowiskowej, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich;
- H. mając na uwadze, że w sytuacji postępującej urbanizacji utrzymanie aktywnej zawodowo, dynamicznej i dobrze prosperującej ludności na obszarach wiejskich, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów o ograniczeniach naturalnych, ma zasadnicze znaczenie, ponieważ od tego zależy ochrona środowiska naturalnego i krajobrazu;
- I. mając na uwadze, że starzenie się ludności wraz z porzucaniem działalności rolnej i spowolnieniem gospodarczym na obszarach wiejskich UE to niektóre z głównych przyczyn wyludniania się obszarów wiejskich i ich opuszczania przez kobiety, co ma ujemne skutki zarówno dla rynku pracy, jak i dla infrastruktury społecznej; mając na uwadze, że proces ten można zatrzymać jedynie, jeżeli europejskie instytucje i rządy uczynią wszystko, co leży w ich mocy, aby zwiększyć uznanie dla pracy i praw kobiet, a także zapewnić na obszarach wiejskich niezbędne usługi, które umożliwią godzenie życia zawodowego i rodzinnego;
- J. mając na uwadze, że agroturystyka, oferująca towary i usługi na wsi za pośrednictwem rodzinnych i spółdzielczych przedsiębiorstw, należy do działalności gospodarczej niskiego ryzyka, tworzy miejsca pracy, umożliwia godzenie obowiązków życia prywatnego z pracą oraz zachęca mieszkańców wsi, a zwłaszcza kobiety, do pozostawiania na wsi;
- K. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy dał się dotkliwie odczuć w Unii Europejskiej i był brzemienny w skutkach dla wielu obszarów i regionów wiejskich; mając na uwadze, że skutki kryzysu są nadal widoczne i że młodzi ludzie ze środowisk wiejskich borykają się z wysokim poziomem bezrobocia, ubóstwa i wyludnienia, a problemy te dotyczą przede wszystkim kobiet; mając na uwadze, że kobiety bezpośrednio odczuwają skutki kryzysu przy zarządzaniu gospodarstwami i domostwami;
- L. mając na uwadze, że sytuacja ta stanowi poważne wyzwanie dla wspólnej polityki rolnej (WPR), która powinna zapewnić zrównoważony rozwój obszarów wiejskich przy jednoczesnym zwiększaniu ich potencjału;
- M. mając na uwadze, że niezbędne jest utrzymanie zrównoważonego i dynamicznego sektora rolnego jako głównej podstawy ekonomicznej, środowiskowej i społecznej obszarów wiejskich przyczyniającej się do rozwoju wsi, zrównoważonej produkcji żywności, różnorodności biologicznej i tworzenia miejsc pracy;
- N. mając na uwadze, że należy poprawić status małych i rodzinnych gospodarstw rolnych jako podstawowych producentów żywności oraz utrzymać ich działalność rolniczą i hodowlaną poprzez wspieranie innowacji i zapewnienie odpowiednich zasobów finansowych i środków na poziomie unijnym; mając na uwadze, że w latach 2005–2010 zlikwidowanych zostało 2,4 mln gospodarstw rolnych, przy czym były to w większości małe i rodzinne gospodarstwa rolne, co doprowadziło do wzrostu bezrobocia na obszarach wiejskich;
- O. mając na uwadze, że promowanie środków na rzecz dywersyfikacji i rozwoju krótkich łańcuchów dostaw, a także promowanie organizacji producentów, może przyczynić się do zwiększenia odporności sektora, który boryka się z wyzwaniami związanymi z nieuczciwymi praktykami handlowymi i coraz mniej stabilnymi rynkami;

⁽¹⁾ Wg publikacji Eurostatu pt. „Farm Structure Survey” [Badanie struktury gospodarstw rolnych].

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

- P. mając na uwadze, że ważne jest wspieranie i propagowanie udziału kobiet w łańcuchu rolno-spożywczym, jako że odgrywają one ważną rolę głównie w produkcji i przetwórstwie;
- Q. mając na uwadze, że dostęp do uczenia się przez całe życie, możliwość potwierdzenia umiejętności nabytych w warunkach pozaformalnych oraz przekwalifikowania się i zdobycia nowych umiejętności, które można wykorzystać na dynamicznie rozwijającym się rynku pracy, stanowią kluczowy warunek zwiększenia zatrudnienia wśród kobiet na obszarach wiejskich;
- R. mając na uwadze, że spółdzielnie, towarzystwa świadczeń wzajemnych oraz inne alternatywne modele biznesowe mają ogromny potencjał w zakresie stymulowania zrównoważonego i integracyjnego wzrostu gospodarczego, a także wzmacniania pozycji kobiet pod względem gospodarczym na obszarach wiejskich oraz w sektorze rolnictwa;
- S. mając na uwadze, że włączanie kobiet i dziewcząt w edukację oraz kształcenie ustawiczne, szczególnie w dziedzinie nauk ścisłych, techniki, inżynierii i matematyki oraz przedsiębiorczości, jest konieczne, aby osiągnąć równouprawnienie płci w sektorze rolnictwa i produkcji żywności, a także w turystyce oraz innych rodzajach działalności prowadzonej na obszarach wiejskich;

Wyzwania dla kobiet na obszarach wiejskich

- T. mając na uwadze, że kobiety stanowią nieco mniej niż 50 % wszystkich osób w wieku produkcyjnym na obszarach wiejskich UE, ale stanowią jedynie około 45 % ludności aktywnej zawodowo; mając na uwadze, że wiele kobiet nie jest rejestrowanych jako bezrobotne ani ujmowanych w statystykach dotyczących stopy bezrobocia i że nie ma jasnych danych dotyczących udziału kobiet w rolnictwie, kobiet będących właścicielkami przedsiębiorstw rolnych czy też kobiet zatrudnionych w rolnictwie;
- U. mając na uwadze, że w 2009 r. w regionach UE z przewagą obszarów wiejskich zatrudnionych było jedynie 61 % kobiet w wieku od 20 do 64 lat⁽¹⁾; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich kobiety zamieszkujące obszary wiejskie mają ograniczony dostęp do zatrudnienia i ich szanse na rozwinięcie działalności w sektorze rolnym są stosunkowo niewielkie, choć odgrywają one ważną rolę w rozwoju tych obszarów, a także w ich strukturze społecznej poprzez zapewnianie gospodarstwom domowym dochodów lub poprawę warunków życia;
- V. mając na uwadze, że w 2014 r. kobiety wypracowały 35 % całkowitego czasu pracy w rolnictwie, świadcząc 53,8 % pracy w niepełnym wymiarze godzin i 30,8 % pracy na cały etat, przez co wniosły istotny wkład w produkcję rolną; mając na uwadze, że praca wykonywana przez małżonki i inne kobiety będące członkami rodziny jest często konieczna i stanowi w rzeczywistości pracę „niewidoczną” z uwagi na brak statusu osób zatrudnionych, który pozwalałby na uznanie takiej pracy i objęcie danej osoby systemem zabezpieczeń społecznych, co zapobiegałoby ewentualnej utracie praw, takich jak zwolnienie chorobowe i urlop macierzyński oraz zapewniałoby im niezależność finansową;
- W. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich, takich jak Francja, istnieją różne statusy prawne dla współmałżonków prowadzących zarejestrowaną działalność zawodową w gospodarstwie (współpracownik w gospodarstwie, pracownik lub osoba kierująca gospodarstwem), co umożliwia rzeczywistą ochronę socjalną w razie trudności w życiu prywatnym lub zawodowym;
- X. mając na uwadze, że średnio jedynie 30 % gospodarstw rolnych w UE zarządzają kobiety; mając na uwadze, że w rolnictwie pracuje duża liczba kobiet, przy czym większość z nich klasyfikowana jest jako współmałżonka właściciela gospodarstwa, co w 2007 r. odpowiadało 80,1 % wszystkich małżonków⁽²⁾;
- Y. mając na uwadze, że właścicielem gospodarstwa rolnego jest osoba, która figuruje w dokumentach bankowych, dokumentacji dotyczącej dotacji i praw nabytych oraz osoba, która reprezentuje gospodarstwo wobec organów stowarzyszonych lub spółdzielczych; mając na uwadze, że fakt, iż ktoś nie jest właścicielem gospodarstwa nie oznacza, że osoba ta nie ma żadnych praw związanych z takim statusem własności (prawo do jednolitej płatności, premii za krowy mamki, uprawnienia do sadzenia winorośli, dochodów itp.) oraz że sprawia to, iż sytuacja kobiet rolniczek jest słaba i niekorzystna;

⁽¹⁾ Komisja Europejska, „Agriculture and Rural Development. EU Agricultural Economic Briefs. Rural Areas and the Europe 2020 Strategy – Employment” („Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich. Sprawozdania dotyczące gospodarki rolnej UE. Obszary wiejskie i strategia »Europa 2020« – Zatrudnienie”), sprawozdanie nr 5 – listopad 2011.

⁽²⁾ Komisja Europejska, „Agricultural Economic Briefs. Women in EU agriculture and rural areas: hard work, low profile” („Sprawozdania dotyczące gospodarki rolnej. Kobiety w rolnictwie i na obszarach wiejskich UE: ciężka praca, niski status”), sprawozdanie nr 7, czerwiec 2012 r.

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

- Z. mając na uwadze, że aby móc czerpać korzyści z pozytywnych efektów programów pomocy na rzecz kobiet pracujących w rolnictwie, kobiety powinny być uznawane jako osoby będące właścicielami lub współwłaścicielami; mając na uwadze, że posiadanie przez kobiety praw własności lub współwłasności gospodarstw powinno być wspierane przez Unię Europejską i że powinno to pozytywnie wpływać na ich sytuację na rynku pracy, uprawnienia socjalne i niezależność ekonomiczną, a tym zwiększać ich widoczność (i uznanie ich wkładu w gospodarkę i w dochody) na obszarach wiejskich, a także zapewniać szerszy dostęp do ziemi;
- AA. mając na uwadze potrzebę zwiększenia widoczności kobiet z obszarów wiejskich w statystkach europejskich, krajowych i regionalnych, aby odzwierciedlić ich sytuację i rolę, jaką odgrywają;
- AB. mając na uwadze, że łatwiejszy dostęp ludzi młodych i kobiet do ziemi przyczyni się do poprawy wymiany pokoleń w rolnictwie i będzie sprzyjać wzrostowi gospodarczemu oraz dobrobytowi socjalnemu;
- AC. mając na uwadze, że świadczenie dobrej jakości i przystępnych cenowo usług publicznych i prywatnych, w tym opieki nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami niesamodzielnymi, w tym nad osobami niepełnosprawnymi, ma istotne znaczenie dla wszystkich mieszkańców obszarów wiejskich; mając na uwadze, że takie usługi są szczególnie ważne dla ułatwienia możliwości godzenia życia prywatnego, rodzinnego i zawodowego, zwłaszcza w przypadku kobiet, ponieważ to one odgrywają kluczową rolę w opiece nad dziećmi, osobami niesamodzielnymi i starszymi członkami rodziny;
- AD. mając na uwadze, że rolę kobiet na obszarach wiejskich cechuje wielofunkcyjność i w związku z tym takie usługi umożliwiłyby im pracę zawodową i dalszy rozwój ich kariery, zapewniając zarazem sprawiedliwy rozdział obowiązków rodzinnych i opiekuńczych;
- AE. mając na uwadze, że podstawą poprawy jakości życia na obszarach wiejskich jest dostępność infrastruktury transportowej, takiej jak połączenia transportowe, dostęp do szybkiego szerokopasmowego internetu, w tym usług w dziedzinie przesyłu danych w sieci telefonii komórkowej, zaopatrzenie w energię elektryczną, usługi społeczne, zdrowotne i edukacyjne;
- AF. mając na uwadze, że obszary wiejskie nadal pozostają w tyle, jeżeli chodzi o zasięg łączności szerokopasmowej w stosunku o zasięgu krajowego we wszystkich państwach UE-28; mając na uwadze, że w 2015 r. 98,4 % gospodarstw rolnych miało dostęp do przynajmniej jednego rodzaju technologii szerokopasmowej, ale jedynie 27,8 % miało dostęp do usług nowej generacji; mając na uwadze, że infrastruktura cyfrowa, która nie jest w pełni rozwinięta na wszystkich obszarach wiejskich UE, może być bardzo pomocna w dostępie do informacji, możliwości kształcenia, a także wymiany informacji i dobrych praktyk wśród kobiet na obszarach wiejskich oraz może stanowić ważny element wsparcia pozwalający utrzymać populację kobiet na obszarach wiejskich;
- AG. mając na uwadze, że edukacja jest podstawowym narzędziem służącym propagowaniu wartości, jaką jest równość, oraz że wartość tę należy propagować przekrojowo, nie tylko w szkole, lecz także w ramach szkolenia zawodowego, a szczególnie nakierowanego na sektor pierwotny;
- AH. mając na uwadze, że poprawa ogólnych warunków na obszarach wiejskich zaowocuje zagwarantowaniem lepszego statusu kobiet na tych obszarach;
- AI. mając na uwadze, że znaczny wkład kobiet w rozwój lokalny i rozwój obszarów wiejskich nie jest dostatecznie odzwierciedlony w ich uczestnictwie w odpowiednich procesach podejmowania decyzji z uwagi na fakt, że kobiety na obszarach wiejskich są często niedostatecznie reprezentowane w organach decyzyjnych, takich jak spółdzielnie rolnicze, związki zawodowe i samorzady gminne; mając na uwadze, że coraz większa reprezentacja kobiet w takich organach jest niezmiernie ważna;
- AJ. mając na uwadze, że kobiety na obszarach wiejskich również odczuwają skutki różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn, które pogłębiają się w niektórych państwach członkowskich Unii; mając na uwadze, że w związku z tym należy poświęcić więcej uwagi opracowaniu aktualnych statystyk dotyczących sytuacji zatrudnienia kobiet na obszarach wiejskich, a także ich warunków pracy i życia;
- AK. mając na uwadze, że do tej pory nie stworzono podprogramów tematycznych na rzecz kobiet na obszarach wiejskich i że udział kobiet w wykorzystaniu instrumentów dostępnych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich do 2014 r. był niestety niewielki; mając na uwadze, że spośród 6,1 mln uczestników szkoleń tylko 28 % stanowiły kobiety; mając na uwadze, że kobiety stanowiły jedynie 19 % beneficjentów inwestycji w środki trwałe w małych gospodarstwach rolnych na cele modernizacji, zaś w przypadku środków na cele dywersyfikacji rolnictwa ich udział wyniósł 33 %; mając na uwadze, że w zakresie nowo utworzonych miejsc pracy w ramach zastosowania środków osi 3 (dywersyfikacja gospodarki na obszarach wiejskich) kobiety stanowiły jedynie 38 % beneficjentów;

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

1. podkreśla czynną rolę kobiet na obszarach wiejskich i uznaje wkład kobiet w gospodarkę na tych obszarach, jako przedsiębiorców, szefowych przedsiębiorstw rodzinnych i propagatorek zrównoważonego rozwoju; jest zdania, że z perspektywy społecznej, gospodarczej i środowiskowej przedsiębiorczość kobiet na obszarach wiejskich jest jednym z głównych filarów zrównoważonego rozwoju i należy ją propagować, pobudzać i wspierać w ramach strategii rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności poprzez edukację i szkolenia zawodowe, propagowanie własności będącej w rękach kobiet, sieci przedsiębiorców i dostępu do inwestycji i kredytów, propagowanie włączenia kobiet w struktury zarządzania, a także poprzez stwarzanie odpowiednich możliwości niezbędnych do tego, aby wspierać młode kobiety, kobiety samozatrudnione, pracujące w niepełnym wymiarze godzin i uzyskujące niskie dochody;
2. wzywa Komisję, aby wspólnie z państwami członkowskimi wspierała pomyślne godzenie życia zawodowego z rodzinnym, powstawanie nowych możliwości pracy i poprawę jakości życia na obszarach wiejskich, a także zachęcała kobiety do urzeczywistniania własnych projektów;
3. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie kobiet na obszarach wiejskich w formie inicjatyw polegających na docenieniu ich działalności przez społeczność oraz na tworzeniu sieci kontaktów; podkreśla w szczególności zasadniczą rolę kobiet jako członków małych i rodzinnych gospodarstw rolnych, które stanowią podstawową komórkę życia społecznego i gospodarczego obszarów wiejskich, zajmującą się produkcją żywności, ochroną tradycyjnej wiedzy i umiejętności, tożsamością regionalną oraz ochroną środowiska; jest zdania, że kobiety trudniące się rolnictwem mają do odegrania ważną rolę, jeżeli chodzi o zapewnienie przetrwania dobrze rokujących małych i rodzinnych gospodarstw rolnych;
4. jest zdania, że w związku z różnymi rolami, zajęciami i sytuacją kobiet na obszarach wiejskich, poprawa ich perspektyw zatrudnienia wymaga odpowiednio dostosowanej pomocy i wsparcia ich potrzeb i interesów;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania, pobudzania, ułatwiania i propagowania dostępu kobiet na obszarach wiejskich do rynku pracy jako priorytetu w ich przyszłych działaniach na rzecz rozwoju, a także do wyznaczenia celów związanych z zapewnieniem trwałego zatrudnienia za wynagrodzeniem w tym kontekście; ponadto zwraca się do państw członkowskich o włączenie w ramy programów rozwoju obszarów wiejskich strategii, w których szczególnie nacisk zostanie położony na wkład kobiet w osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”;
6. zauważa, że udział kobiet w rynku pracy na obszarach wiejskich obejmuje szerokie spektrum miejsc pracy, które wykraczają poza konwencjonalne rolnictwo i podkreśla w związku z tym, że kobiety na obszarach wiejskich mogą być siłą napędową zmian polegających na przechodzeniu do bardziej zrównoważonego i ekologicznego rolnictwa, a także mogą odegrać ważną rolę w tworzeniu zielonych miejsc pracy;
7. wzywa państwa członkowskie do bardziej ukierunkowanego wykorzystania europejskiego instrumentu mikrofinansowego Progress oraz szerzenia wiedzy na jego temat, stosowania szczególnych środków EFRROW na rzecz zatrudnienia kobiet, promowania i doskonalenia różnych rozwiązań w zakresie pracy kobiet, z uwzględnieniem ich specyficznej sytuacji na obszarach wiejskich, zapewnienia różnego rodzaju zachęt wspierających utrzymanie i rozwój start-upów i MSP oraz wprowadzenia inicjatyw służących tworzeniu nowych i utrzymaniu istniejących już miejsc pracy w sektorze rolnictwa i poprawie ich atrakcyjności dla młodych kobiet;
8. zachęca państwa członkowskie, by regularnie monitorowały sytuację kobiet na obszarach wiejskich oraz jak najszersze wykorzystywały środki i specjalne instrumenty istniejące w ramach WPR z myślą o zwiększeniu odsetka kobiet będących ich beneficjentami i poprawie ich sytuacji;
9. zaleca, by Komisja w ramach przyszłej reformy WPR utrzymała i ulepszyła podprogramy tematyczne dotyczące kobiet na obszarach wiejskich i skupiła się w tych programach między innymi na wprowadzaniu do obrotu, sprzedaży bezpośredniej i promowaniu produktów na szczeblu lokalnym lub regionalnym, gdyż mogą one przyczynić się do tworzenia nowych perspektyw pracy dla kobiet na obszarach wiejskich;
10. zwraca uwagę, że równouprawnienie kobiet i mężczyzn to zasadniczy cel UE i jej państw członkowskich; wzywa Komisję i Radę, aby zadbały o uwzględnianie równości płci we wszystkich programach, działaniach i inicjatywach UE i w związku z tym apeluje o uwzględnianie aspektu płci w WPR i polityce spójności obszarów wiejskich; proponuje nowe ukierunkowane działania zmierzające, za pomocą EFRROW, do zachęcenia do udziału w rynku pracy kobiet z obszarów wiejskich;
11. wyraża nadzieję, że lepsza znajomość sytuacji kobiet na obszarach wiejskich umożliwi w perspektywie średnioterminowej opracowanie europejskiej karty kobiet zajmujących się rolnictwem, w której określona zostanie ta koncepcja, a także zidentyfikowane zostaną formy bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji, jakiej doświadczają kobiety na obszarach wiejskich, oraz środki z zakresu pozytywnej dyskryminacji w celu wyeliminowania tych poprzednich;

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

12. apeluje do państw członkowskich – w kontekście uwarunkowań w zakresie równości kobiet i mężczyzn, będącej obowiązkiem i kluczowym celem UE i jej państw członkowskich, oraz niedyskryminacji – o korzystanie w bardziej synergiczny sposób z instrumentów dostępnych w ramach EFRROW, LEADER+, programu „Horyzont 2020” i Europejskiego Funduszu Społecznego w celu tworzenia lepszych warunków życia i pracy na obszarach wiejskich, realizowania specjalnie dostosowanych strategii politycznych służących integracji społecznej i ekonomicznej i wzmocnieniu pozycji kobiet i dziewcząt, zwłaszcza z grup o szczególnych potrzebach i grup zmarginalizowanych, oraz zwiększenia wiedzy na temat wszystkich możliwości oferowanych kobietom na tych obszarach na mocy istniejących przepisów;
13. podkreśla, jak ważne jest opracowanie konkretnych środków na rzecz wsparcia szkoleń i zatrudnienia oraz ochrony praw najbardziej podatnych na zagrożenia grup kobiet o specjalnych potrzebach, takich jak kobiety niepełnosprawne, migrantki, w tym migrantki sezonowe, uchodźczynie i kobiety należące do mniejszości, a także ofiary przemocy na tle płciowym, kobiety słabo wykształcone lub nieposiadające wykształcenia, samotne matki itp.;
14. kładzie nacisk na kluczową rolę, jaką kobiety odgrywają zazwyczaj w prowadzeniu rachunkowości w gospodarstwach rodzinnych, a w tym kontekście zwraca uwagę na brak wsparcia w formie doradztwa, gdy gospodarstwo ma problemy finansowe;
15. zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, aby w pełni uznano udział kobiet w zarządzaniu gospodarstwami rolnymi, a także do wspierania i ułatwiania dostępu kobiet do praw własności lub współwłasności gospodarstw;
16. zachęca państwa członkowskie do wspierania informacji i działań pomocy technicznej oraz do wymiany dobrych praktyk z innymi państwami członkowskimi w zakresie nadania statusu zawodowego małżonkom współpracującym w gospodarstwach, co pozwoli im korzystać z indywidualnych praw, w tym z urlopu macierzyńskiego, ubezpieczenia społecznego w razie wypadku przy pracy, dostępu do kształcenia oraz uprawnień emerytalnych;
17. wzywa instytucje europejskie do promowania przepisów WPR umożliwiających równy podział pomocy, a tym samym zapewniających wsparcie dla małych gospodarstw rolnych;
18. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa wspieranie udziału kobiet z obszarów wiejskich w procesie decyzyjnym za pomocą szkoleń zmierzających do zwiększenia ich obecności w obszarach i sektorach, w których są niedoreprezentowane, a także kampanii uświadamiających znaczenie aktywnego uczestnictwa kobiet w spółdzielniach, zarówno na szczeblu członkowskim, jak i kierowniczym;
19. apeluje do państw członkowskich o promowanie równości kobiet i mężczyzn w organach zarządczych i przedstawicielskich, w celu wspierania równego udziału i uprawnień oraz większej obecności kobiet w grupach roboczych i komitetach monitorujących programy rozwoju obszarów wiejskich oraz we wszelkiego rodzaju organizacjach, stowarzyszeniach i instytucjach publicznych związanych z rolnictwem, tak by w procesie decyzyjnym uwzględniany był zarówno punkt widzenia kobiet, jak i mężczyzn, oraz o zachęcanie kobiet do przynależności do lokalnych grup działania i do budowania lokalnych partnerstw w ramach programu LEADER;
20. apeluje o wspieranie organizacji kobiet i rolników, gdyż mają one ważną rolę do odegrania w promowaniu i inicjowaniu nowych programów rozwoju i dywersyfikacji;
21. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia obowiązujących aktów ustawodawczych dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn, także w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz urlopów macierzyńskich i wychowawczych; zachęca je do ulepszenia przepisów z dziedziny równouprawnienia kobiet i mężczyzn na rynku pracy i zapewnienia zabezpieczenia społecznego zarówno mężczyznom, jak i kobietom pracującym na obszarach wiejskich;
22. wzywa Komisję do monitorowania transpozycji obowiązujących aktów ustawodawczych, aby uporać się z dyskryminacją i wyzwaniem, przed którymi stoją kobiety mieszkające i pracujące na obszarach wiejskich;
23. zwraca uwagę na konieczność podjęcia skutecznych działań na szczeblu europejskim i krajowym w celu ograniczenia obecnego zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć; zachęca Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi i odnośnymi władzami regionalnymi rozważyła wielowymiarowy charakter zróżnicowania emerytur ze względu na płeć i jednocześnie opracowała konkretne środki polityczne w ramach unijnej strategii rozwoju obszarów wiejskich, gdyż szereg czynników, takich jak różnice w możliwościach zatrudnienia i w wysokości wynagrodzenia, przerywanie kariery zawodowej, praca na niepełny etat, praca nieformalna małżonków współpracujących, konstrukcja systemów emerytalnych oraz niższe składki, mogą przyczyniać się do pogłębiania różnic w wysokości świadczeń emerytalnych;

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

24. apeluje ponadto do państw członkowskich o zapewnienie godziwych świadczeń emerytalnych, w tym emerytury minimalnej na szczeblu krajowym, aby pomóc w szczególności kobietom na obszarach wiejskich zachować niezależność ekonomiczną po osiągnięciu wieku emerytalnego;
25. podkreśla, że unijne strategie w zakresie warunków życia kobiet na obszarach wiejskich powinny uwzględniać warunki życia i pracy kobiet wykonujących prace sezonowe w sektorze rolnym, zwłaszcza potrzebę ochrony socjalnej, ubezpieczenia zdrowotnego i opieki zdrowotnej; podkreśla, że pracy tych kobiet należy nadać jak największą wartość;
26. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia roli partnerów społecznych i organizacji pomocy społecznej współpracujących z władzami przy nadzorowaniu przestrzegania prawa pracy, zwalczaniu pracy nierejestrowanej oraz działaniach na rzecz przestrzegania praw socjalnych i standardów bezpieczeństwa, a tym samym do ułatwienia integracji społeczno-gospodarczej wszystkich kobiet pracujących, w tym pracownic sezonowych, migrantek i uchodźczyń;
27. wzywa Komisję i władze krajowe do opracowania na szczeblu państw członkowskich baz danych i sieci służących rejestrowaniu informacji i zwiększeniu wiedzy na temat ekonomicznej i społecznej sytuacji kobiet na obszarach wiejskich oraz ich wkładu w życie społeczne;
28. zwraca się zatem do Komisji i państw członkowskich o dokonanie przeglądu planów statystycznych w celu uwzględnienia mechanizmów pomiaru całkowitego udziału kobiet w dochodach i gospodarce na obszarach wiejskich, i zachowanie, w miarę możliwości, podziału wskaźników ze względu na płeć, jak również optymalne wykorzystanie dostępnych danych na temat ekonomicznej i społecznej sytuacji kobiet na obszarach wiejskich i ich zaangażowania w prowadzoną działalność, z myślą o lepszym dostosowaniu strategii politycznych;
29. apeluje o poprawę regularnego monitorowania WPR, gromadzenia danych oraz wskaźników oceny w celu określenia roli kobiet w rolnictwie i ich udziału w „niewidzialnej” pracy;
30. podkreśla, że należy przywiązywać większą wagę do prowadzenia aktualnych statystyk dotyczących własności ziemi wśród kobiet;
31. wzywa Komisję do zapewnienia, we współpracy z państwami członkowskimi i władzami regionalnymi, nie tylko odpowiednich materiałów informacyjnych na temat możliwości wsparcia skierowanych w szczególności do kobiet zajmujących się rolnictwem i kobiet na obszarach wiejskich, lecz również pełnego dostępu do kształcenia i szkoleń zawodowych w sektorze rolnictwa i sektorach powiązanych, w tym kształcenia podyplomowego i kursów specjalistycznych dla przedsiębiorców i producentów rolnych, co pozwoli kobietom zdobywać umiejętności z zakresu rozwoju przedsiębiorstwa, wiedzę oraz dostęp do źródeł finansowania i mikrofinansowania z myślą o rozpoczęciu i ugruntowaniu działalności gospodarczej, a także uczestniczyć w całym szeregu form działalności produkcyjnej odbywającej się na obszarach wiejskich oraz zwiększyć ich konkurencyjność w rolnictwie i na obszarach wiejskich, także w ramach agroturystyki powiązanej z gałęziami rolnictwa towarowego;
32. wzywa do zapewnienia szeroko zakrojonego profesjonalnego doradztwa w zakresie dywersyfikacji zawodowej i biznesowej oraz podjęcia działań na rzecz wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet, propagowania spółdzielni, towarzystw usług wzajemnych, przedsiębiorstw społecznych i alternatywnych modeli biznesowych oraz poprawy podejścia biznesowego kobiet i ich umiejętności w tej dziedzinie;
33. przypomina w tym kontekście, że Nowy europejski program na rzecz umiejętności opracowany przez Komisję stanowi szansę dla państw członkowskich na lepsze określanie i poświadczanie umiejętności nabytych poza kształceniem formalnym i szkoleniem zawodowym, w celu przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu i zagrożeniu ubóstwem;
34. apeluje o zachęcanie kobiet o wysokich kwalifikacjach w obszarze rolnictwa, hodowli bydła i leśnictwa do udziału w programach szkoleniowych pozwalających prowadzić działania związane z doradztwem dla gospodarstw rolnych i innowacjami, i ułatwianie im udziału w tego rodzaju programach;
35. zaleca stopniowe wprowadzanie do programów szkoleń poświęconych działalności rolnej modułów dotyczących równości, uwzględnienie tej tematyki przy przygotowywaniu materiałów dydaktycznych, prowadzenie kampanii społecznych na rzecz równości na obszarach wiejskich oraz nadanie szczególnej wagi kwestii równości w szkołach wiejskich;
36. podkreśla znaczenie doradztwa i wsparcia dla kobiet, aby umożliwić im prowadzenie działalności rolniczej oraz innych rodzajów innowacyjnych działań na obszarach wiejskich;

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

37. zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma promowanie i wspieranie organizacji kobiet wiejskich – w tym pobudzanie działalności sieci, platform, baz danych i stowarzyszeń jako kluczowych elementów rozwoju społecznego, gospodarczego i kulturalnego – gdyż budują one sieci i kanały służące informacji, szkoleniom i tworzeniu miejsc pracy, oraz dążą do zwiększenia wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk na wszystkich szczeblach i podniesienia świadomości na temat społecznej i gospodarczej sytuacji kobiet na obszarach wiejskich; zachęca do podejmowania przedsięwzięć biznesowych i tworzenia stowarzyszeń, spółdzielni i organizacji reprezentujących kobiety;

38. apeluje do podmiotów regionalnych, by realizowały – z wykorzystaniem środków finansowych z drugiego filara – programy na rzecz zwiększenia świadomości, służące podkreśleniu neutralności płciowej wszystkich zawodów, a także zerwaniu z nadal jeszcze bardzo tradycyjnym podziałem zadań w rolnictwie;

39. apeluje do państw członkowskich o wspieranie równego dostępu do ziemi, zapewnienie praw własności i dziedziczenia oraz ułatwienie kobietom dostępu do kredytów, tak aby zachęcić je do osiedlania się na obszarach wiejskich oraz do czynnego udziału w działalności rolnej; zachęca ponadto państwa członkowskie do zajęcia się kwestią masowego wykupu oraz koncentracji gruntów na szczeblu UE;

40. z zadowoleniem przyjmuje nowe modele kredytów rolniczych, których wprowadzenie stało się możliwe dzięki bliskiej współpracy Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, i zaleca, aby państwa członkowskie jak najczęściej je stosowały;

41. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do zapewnienia przystępnych cenowo i wysokiej jakości obiektów i usług publicznych i prywatnych potrzebnych w życiu codziennym na obszarach wiejskich, w szczególności w dziedzinie zdrowia, kształcenia i opieki; zauważa, że dotyczy to wiejskich ośrodków opieki nad dziećmi, zakładów opieki zdrowotnej, placówek edukacyjnych, domów opieki nad osobami starszymi i niesamodzielnymi, usług zastępczych w razie choroby i ciąży oraz oferty kulturalnej;

42. podkreśla, że ważne jest tworzenie nowych możliwości płatnego zatrudnienia, zwłaszcza dla kobiet, w celu ochrony społeczności wiejskich i zapewnienia warunków ułatwiających zachowanie równowagi między życiem zawodowym a osobistym;

43. wzywa państwa członkowskie i władze regionalne, aby wykorzystały fundusze strukturalne i Fundusz Spójności do rozwoju i modernizacji infrastruktury transportowej, zabezpieczenia dostaw energii i zapewnienia sprawnych infrastruktur i usług szybkich połączeń szerokopasmowych na obszarach wiejskich; podkreśla, że ogromne znaczenie ma cyfrowy rozwój obszarów wiejskich i wypracowanie kompleksowego podejścia („cyfrowa wioska”);

44. apeluje do Komisji o uznanie roli rozszerzenia jej agendy cyfrowej na obszary wiejskie, jako że postęp cyfrowy może w dużym stopniu przyczynić się do tworzenia nowych miejsc pracy, ułatwić rozpoczęcie pracy na własny rachunek, pomóc w zwiększeniu konkurencyjności i rozwoju turystyki, a także w osiągnięciu równowagi między życiem zawodowym a osobistym;

45. apeluje do władz lokalnych i krajowych oraz innych instytucji o ochronę podstawowych praw człowieka migrantów i pracowników sezonowych oraz ich rodzin, w szczególności kobiet i osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, jak również wspieranie ich integracji ze społecznością lokalną;

46. zwraca uwagę na dysproporcje w dostępie do opieki nad dziećmi na obszarach miejskich i wiejskich, a także na regionalne rozbieżności we wdrażaniu celów barcelońskich dotyczących placówek opieki nad dziećmi;

47. potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet oraz zauważa, że zasadnicze znaczenie ma pomoc ofiarom; występuje zatem do państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o wysłanie jasnego sygnału, że nie ma tolerancji dla przemocy wobec kobiet, a także realizację strategii politycznych i oferowanie usług dostosowanych do warunków panujących na obszarach wiejskich, aby zapobiegać i przeciwdziałać przemocy wobec kobiet, jednocześnie zapewniając ofiarom dostęp do pomocy;

48. wzywa w związku z tym państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do dopilnowania, aby kobiety z obszarów wiejskich i obszarów oddalonych, które są ofiarami przemocy, nie były pozbawione równego dostępu do pomocy, i ponawia apel do UE i jej państw członkowskich o jak najszybszą ratyfikację konwencji stambulskiej;

Wtorek, 4 kwietnia 2017 r.

49. ponownie wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego dyrektywy UE w sprawie przemocy wobec kobiet;
50. podkreśla, że obszary wiejskie w państwach członkowskich mają do odegrania zasadniczą rolę w gospodarce i bezpieczeństwie żywnościowym naszego nowoczesnego społeczeństwa, w którym ponad 12 mln rolników wytwarza dostateczną ilość zdrowej i bezpiecznej żywności dla pół miliarda konsumentów w całej Unii Europejskiej; podkreśla, że utrzymanie dynamiki społeczności na tych obszarach dzięki zachęcaniu kobiet i rodzin do pozostania na nich jest sprawą najwyższej wagi;
51. apeluje w związku z tym do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie silnej i odpowiednio finansowanej WPR, która służyłaby europejskim rolnikom i konsumentom, wspierała rozwój obszarów wiejskich, łagodziła skutki zmian klimatu oraz chroniła i waloryzowała środowisko naturalne, jednocześnie dostarczając bezpieczną żywność wysokiej jakości i tworząc więcej miejsc pracy;
52. zwraca uwagę, że na obszarach wiejskich często znajdują się obiekty dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, które trzeba chronić i rozwijać w połączeniu ze zrównoważoną turystyką oraz edukacją środowiskową;
53. podkreśla znaczenie koncepcji wielofunkcyjności, obejmującej inne rodzaje działalności gospodarczej, społecznej, kulturalnej i środowiskowej na obszarach wiejskich, które towarzyszą produkcji rolnej i tworzą nowe miejsca pracy, zwłaszcza dla kobiet; zachęca zatem państwa członkowskie do wspierania środków dywersyfikacji działalności, takich jak bezpośrednia sprzedaż produktów, usługi społeczne, usługi opiekuńcze i agroturystyka; uważa, że ze względu na rosnące zainteresowanie tego rodzaju turystyką, należy stworzyć sieć przedsiębiorstw z tej branży i wymieniać się najlepszymi praktykami;
54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-